

Nuorten neuvonantajien tapaaminen

Teema: Opiskelu ja oppiminen

Paikka: Riverian ammattiopisto, Joensuu

Aika: Tiistai 30.1.2024

Paikalla: 8 opiskelijaa (eri aloilta), Janne Lilja, Thomas Nukarinen, lapsiasiavaltuutettu Elina Pekkarinen, ylitarkastaja Katja Mettinen, juristi Merike Helander, erikoistutkija Terhi Tuukkanen

Lapsiasiavaltuutettu tapasi Riverian ammattiopistossa opiskelevia nuoria tammikuussa 2024. Tapaamisessa kuultiin opiskelijoiden ajatuksia opiskelusta ja oppimisesta. Tapaamisessa keskusteltiin opiskelijoiden kanssa neljästä temasta: opiskelusta, oppimisesta, oikeusturvasta ja terveisistä päättäjille.

Opiskelijat olivat pääosin tyytyväisiä opiskeluun Riveriassa. He kehuivat ammattiopiston ilmapiiriä ja henkilökuntaa. Opettajat kannustavat opiskelijoita ja huomioivat heidät yksilöinä, mikä tukee opiskelijoita. Kommunikointi henkilökunnan kanssa koetaan helpoksi ja sujuvaksi ja opiskelijoiden on helppo lähestyä ammattiopiston johtajiakin. Opiskelun tahtiin ja tapaan voi itse vaikuttaa, ja apua ja tukea saa tarvittaessa. Myös opiskelijana elämisessä nähtiin monia hyviä puolia. Opiskelijana saa alennuksia ja voi osallistua monenlaiseen opiskelijatoimintaan.

Kun opiskelijoilta kysyttiin, millainen on hyvä aikuinen ammattiopistossa, opiskelijat kuvasivat häntä läsnä olevaksi, yksilölliset tarpeet huomioivaksi ja auttavaiseksi: ”Menee opiskelijan mukaan, ei opettajan näkemyksen mukaan”. Myös rentoutta arvostettiin: ”Ei oo kaikki aina niin vakavaa, osaa heittäytyä”. Hyvinä aikuisina mainittiin omat opettajat: ”Kaikki opettajat ovat olleet mukana ja tukeneet tarpeen mukaan”.

Opiskelussa nähtiin myös kehitettävää. Jotkut opiskelijat kokivat, että opintojen alussa ryhmäytymistä oli liian vähän, minkä vuoksi toisiin, varsinkin muihin kuin oman alan ihmisiin tutustuminen on ollut vaikeaa. Kunkin alan opiskelijat ovat pääosin omissa ryhmissään. Joillakin opiskelijoilla oli puolestaan ryhmäytymisestä hyviä kokemuksia: heille oli uusina opiskelijoina järjestetty aloitusleiri, jossa keskityttiin nimenomaan ryhmäytymiseen.

Osa opiskelijoista toivoi enemmän läsnäolokursseja etänä tehtävien kurssien sijaan. He kertoivat oppivansa paremmin tilanteissa, joissa opettaja selittää asiat ja saa tehdä muistiinpanoja. Kasvotusten on myös helpompaa pyytää apua ja tukea, jos sitä tarvitsee. Lisäksi esille tuli toive, että joissakin aineissa saisi hyvityksiä, mikäli opiskelija on jo aiemmin opiskellut samaa asiaa ja osaa sen.

Opiskelijat kertoivat oppineensa ammattiopistossa alaan liittyviä tietoja ja taitoja, mutta myös työelämätaitoja ja työn tekemisen etiikkaa. Eräs opiskelija kuvasi oppineensa Riveriassa, että ”kaikki ei ole vakavaa”. Kun opiskelijoilta kysyttiin, kokevatko he stressiä tai paineita opiskelussaan, useimmat vastasivat kielteisesti. Joillekin paineita aiheuttivat tietyt itselle vaikeat aineet, kuten englanti tai työharjoittelu, jossa ”pitää olla aina valmis erilaisiin ihmisiin”. Stressin kerrottiin helpottavan, kun asiasta voi jutella opettajan ja kavereiden kanssa.

Opiskelijat kertoivat, että oppimista saattavat toisinaan häiritä toiset opiskelijat: ”Jos luokka on tosi villi, niin kyllähän se häiritsee”. Myös se, että kaikki opiskelijat eivät tule toimeen keskenään, vaikeuttaa oppimista, jos esimerkiksi ryhmätyöskentelyssä jotkut opiskelijat kieltäytyvät työskentelemästä tiettyjen opiskelijoiden kanssa. Asiaa on pyritty ratkaisemaan yhdessä opettajan kanssa, mutta ”luovempia ratkaisuja ja enemmän aikuisia tarvitaan”. Myös opiskelijoiden pitäisi muuttaa asenteitaan toisia ihmisiä kohtaan.

Kun opiskelijoilta kysyttiin, tietävätkö he, miten toimia ongelmatilanteissa, vastaukset vaihtelivat. Osa kertoi, ettei heillä ole asiasta tietoa, kun taas joillekin toimintamallit olivat tuttuja. Jotkut opiskelijat kokivat ongelmaksi sen, että kuraattorille ja psykologille pitää varata aika, koska ”se on tosi vaikea saada aikaiseksi”.

Lopuksi opiskelijoilta kysyttiin, miten he parantaisivat tai muuttaisivat ammattiopistoa. Esille nousi harjoittelupaikkojen puute ja työnantajien asenteet nuoria työntekijöitä kohtaan. Opiskelijat kertoivat, että etenkin suhdanneherkillä aloilla harjoittelupaikkoja on todella vaikea saada, mikä saattaa pahimmillaan johtaa valmistumisen viivästymiseen. Monet opiskelijat tarvitsisivat kesätöitä saadakseen rahaa, mutta kesätöihin otetaan mieluummin täysi-ikäisiä, eivätkä alaikäiset hakijat saa aina minkäänlaista vastausta työpaikoilta. Työpaikkojen saamiseen saattaa toisinaan vaikuttaa se, jos opiskelija puhuu suomea toisena kielenään: tämä riippuu henkilöstä, jonka kanssa opiskelija harjoittelupaikasta keskustelee. Yhdellä opiskelijalla oli huonoja kokemuksia aiemmista harjoittelupaikoistaan, joissa opiskelijoille oli huudettu tai heidän selkensä takana oli

puhuttu heistä pahaa. Hänen toiveenaan olikin, että harjoittelijoita otetaan työpaikoille vain silloin, kun heitä pystytään ohjaamaan.

Kun opiskelijoilta kysyttiin, millainen olisi maailman paras ammattiopisto, opiskelijat kertoivat Riverian olevan ainakin lähelle sellainen. Opiskelijoiden mukaan maailman parhaassa ammattiopistossa kerätään opiskelijoilta palautetta, heitä kuunnellaan ja heidät huomioidaan yksilöinä. Siellä voi keskittyä opiskeluun ja opiskeluun saa tarvittavaa tukea. Maailman parhaassa ammattiopistossa ketään ei syrjitä tai kiusata.

